

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: Povrv-342/2024-26

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Splitu, sudac Ana Misir Šarić, u pravnoj stvari tužitelja CE-ZA-R Centar za reciklažu d.o.o., OIB 03860945174, Ulica Josipa Lončara 15, Zagreb, kojeg zastupa punomoćnik Ante Glamuzina, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Glamuzina & Grošeta d.o.o., Zagreb, Trg žrtava fašizma 5, protiv tuženika ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju, OIB 34606600284, Cesta dr. Franje Tuđmana 78, Kaštel Sućurac, kojeg zastupa punomoćnik Marko Udiljak, odvjetnik u Splitu, Trg Hrvatske bratske zajednice 3A, radi isplate, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 12. svibnja 2026. u prisutnosti punomoćnima tužitelja i punomoćnika tuženika, 30. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovnog broja Ovr-31784/2023 kojeg je 4. siječnja 2024. donijela Mirjana Popovac, javni bilježnik u Splitu kojim je naloženo tuženiku ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju u roku od osam dana platiti tužitelju CE-ZA-R Centar za reciklažu d.o.o. 350.334,76 EUR sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 17. studenoga 2023. do isplate po stopi koja se u razdoblju od 17. studenoga 2023. do 29. prosinca 2023. određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine te u dijelu kojim je naloženo tuženiku ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju u roku od osam dana naknaditi tužitelju ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju troškove ovršnog postupka u iznosu od 7.432,00 EUR sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 4. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine i tužbeni zahtjev odbija.

II Nalaže se tužitelju CE-ZA-R Centar za reciklažu d.o.o. u roku od petnaest dana naknaditi tuženiku ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju troškove parničnog postupka u iznosu od 21.280,00 EUR.

III Odbija se zahtjev tuženika ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju da mu tužitelj CE-ZA-R Centar za reciklažu d.o.o. naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 26.150,00 EUR.

Obrazloženje

1. Tužitelj, tada kao ovrhovoditelj, podnio je 21. studenoga 2023. prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, računa broj 2222/200/34, kojim je tražio od javnog bilježnika da donese rješenje o ovrsi kojim će naložiti tuženiku, kao ovršeniku, da mu plati 350.334,76 EUR sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 17. studenoga 2023. do isplate, da mu naknadi troškove ovršnog postupka sa zateznim kamatama od dana donošenja rješenja o ovrsi do isplate te da odredi ovrhu na pokretninama. Uz prijedlog za ovrhu dostavio je račun broj 2222/200/34 te izjavio da je tražbina iz računa „skladištenje pokretnina na zem.č. 4981/6 i 4995 za razdoblje od 7. svibnja 2023. do 31. listopada 2023.“.

2. Javni bilježnik u Splitu, Mirjana Popovac, donijela je 4. siječnja 2024. rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovnog broja Ovr-31784/2023 kojim je naloženo tuženiku u roku od osam dana namiriti tužitelju tražbinu zajedno s nastalim troškovima ovršnog postupka u iznosu od 7.432,00 EUR te je određena ovrha radi prisilne naplate tih tražbina.

3. Protiv navedenog rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave tuženik je podnio prigovor u kojem je izjavio da pobija rješenje o ovrsi u cijelosti. Naveo je da stranke nisu bile u ugovornom odnosu skladištenja pokretnina tuženika na čest.zem. 4918/6 i 4995 K.O.Kaštel Sućurac u razdoblju od 7. svibnja 2023. do 31. listopada 2023. ili nekoj drugoj vrsti ugovornog odnosa, kako to tužitelj smatra, pa da ne postoji pravo tužitelja tražiti naknadu za to što se pokretnine tuženika nalaze na nekretninama koje su navodno u vlasništvu tužitelja. Izjavio je i to da je iznos koji tužitelj potražuje nerealan i nepovezan s bilo kojom vrstom usluga koje mu je mogao pružiti i nerazmjerni tržišnim cijenama koje se mogu postići za skladištenje pokretnina ili drugu uslugu vezanu za pokretnine.

4. Odlučujući o prigovoru tuženika, tada ovršenika, Općinski sud u Splitu je rješenjem poslovnog broja Ovr-31784/2023-14 od 19. ožujka 2024. stavio izvan snage rješenje o ovrsi poslovnog broja Ovr-31784/2023 koje 4. siječnja 2024. donijela Mirjana Popovac, javni bilježnik u Splitu, u dijelu kojim je određena ovrha, ukinute su provedene radnje te je odlučeno postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga pred ovim sudom.

5. Tužitelj je iznio osnovu svog zahtjeva. Izjavio je da je 24. ožujka 2023. temeljem rješenja o dosudi Općinskog suda u Splitu poslovnog broja Ovr-1601/17 i zaključka o predaji nekretnina Općinskog suda u Splitu poslovnog broja Ovr-1601/17 od 1. veljače 2023. od tuženika preuzeo u posjed među ostalim i nekretnine označene kao čest. zem. 4981/6, izgrađeno zemljište površine 13008 m², Z.U. 9513, K.O. Kaštel Sućurac i čest. zem. 4995, površine 5920 m², Z.U. 9457, u naravi industrijska zgrada – čeličana, K.O. Kaštel Sućurac. Prilikom preuzimanja nekretnina da je utvrdio da se na čest.zem. 4918/6 nalaze jumbo vreće na zemljanoj površini, natkrivenoj nadstrešnicom u kojima se nalazi elektrolučna filtarska prašina – kruti otpad od obrade plinova koji sadrži opasne tvari, ključnog broja 10 02 07, a također se nalazi i otpadna troska

ključnog broja 10 09 03 i otpadni cunder ključnog broja 10 02 10 i da se na čest. zem. 4995 nalazi elektrolučna peć i drugi dijelovi postrojenja u vlasništvu tuženika.

6. Izjavio je da nije mogao nesmetano koristiti nekretnine koje je preuzeo u posjed, pa da je 6. travnja 2023. putem punomoćnika odvjetnika Ante Glamuzine uputio tuženiku dopis sa zahtjevom za uklanjanjem pokretnina, otpadne troske i elektrolučne filtarske prašine s nekretnina u roku od trideset dana. Istim dopisom da je upozoren tuženik da će mu se zaračunati skladištenje pokretnina koje se nalaze na navedenim zemljišnoknjižnim česticama, koje odgovara prosječnoj vrijednosti zakupnine na području Kaštel Sućurca i to za čest. zem. 4981/6, izgrađeno zemljište površine 13008 m² u iznosu od 1,00 EUR po m² površine, što iznosi 13.008,00 EUR mjesečno, uvećano za pripadajući PDV te za čest. zem. 4995, površine 5920 m², u naravi industrijska zgrada – čeličana, u iznosu od 6,00 EUR po m² površine, što iznosi 35.530,00 EUR mjesečno, uvećano za pripadajući PDV. Nakon toga da je 8. studenoga 2023. ponovno uputio dopis tuženiku za uklanjanje pokretnina, otpadne troske i elektrolučne filtarske prašine s nekretnina. Istim dopisom da je obavijestio tuženika da je poduzeo mjere za pronalaženje trgovačkog društva koje je ovlašteno preuzeti trošku i filtarsku prašinu na trošak tuženika i da će zaračunavati skladištenje pokretnina, troske i filtarske prašine sve dok se budu nalazile na njegovim pokretninama. Tuženik da je nakon toga tražio sastanak i da je bio upoznat s tim da se njegove pokretnine nalaze na tužiteljevima nekretninama. U stečajnom postupku koji se pred ovim sudom vodi nad tuženikom pod poslovnim brojem St-45/2015 stečajni upravitelj tuženika da je 4. studenoga 2023. dostavio dopis tužitelja od 6. travnja 2023. kojim traži preuzimanje pokretnina te je predloženo da skupština vjerovnika odluči o tome kako postupiti s obzirom na to da tuženik nema novčanih sredstava kojim bi platio trošak ispražnjenja nekretnine. U stečajnom postupku da je dostavljen i dopis tužitelja od 8. studenoga 2024. Nakon toga da je u stečajnom postupku sud temeljem prijedloga stečajnog upravitelja u dnevni red skupštine vjerovnika uvrstio i raspravu i donošenje odluke o odgovoru na poziv za ispražnjenje nekretnina tužitelja od pokretnina tuženika. Podneskom od 15. siječnja 2024. stečajni upravitelj tuženika da je obavijestio sud da tuženik nema sredstava za podmirenje računa za skladištenje pokretnina koje se nalaze na predmetnim nekretninama. Time da je tuženik priznao dug prema tužitelju. Stranke da su prešutno sklopile ugovor o uskladištenju sa svim bitnim sastojcima. Ako nije tako, da se tuženik neosnovano obogatio.

7. Predložio je da sud izvede dokaze čitanjem isprava rješenja o dosudi Općinskog suda u Splitu poslovnog broja Ovr-1601/17 od 24. prosinca 2020., rješenja o dosudi Općinskog suda u Splitu poslovnog broja Ovr-1601/17 od 20. svibnja 2021., zaključka o predaji nekretnina Općinskog suda u Splitu poslovnog broja Ovr-1601/17 od 1. veljače 2023., zapisnika o posvjedočenju činjenica preuzimanja u posjed nekretnina od 24. ožujka 2023. Ou-56/2023, zahtjeva za uklanjanjem pokretnina od 6. travnja 2023. i 8. studenoga 2023. s potvrdom o primitku, e-mail tuženika od 9. studenoga 2023. podnesaka tuženika od 4. studenoga 2023., 9. studenoga 2023., 14. studenoga 2023. i 15. siječnja 2024. u predmetu St-45/2015, rješenja ovog suda poslovnog broja St- 45/2015 od 28. studenoga 2023., rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovnog broja Ovr-16896/2024 od 25. srpnja 2024. s potvrdom pravomoćnosti i ovršnosti, uviđajem, vještačenjem radi utvrđenja „visine obračunate skladišnine“ te saslušanjem svjedoka Zdravka Kuzmića i zastupnika po zakonu tuženika Jure Vukića.

8. Tuženik je izjavio da je tužitelj samoinicijativno odlučio zaračunavati skladištenje pokretnina, jer da nema suglasnosti volja ugovornih strana da se sklopi ugovor o uskladištenju te da visina naknade za skladištenje nikad nije bila predmet razgovora. Uz to da je naknadu obračunao za cijelu površinu obje nekretnine iako se otpadni materijal nalazi na samo manjem dijelu nekretnine.

9. Izjavio je i to da je tužitelj prije kupnje predmetnih nekretnina bio upoznat s činjenicom da se na njima nalazi otpadni materijal – troska i opasni otpad iz filtera koji se mora zbrinuti po posebnim propisima. To da je navedeno u zaključku Općinskog suda u Splitu poslovnog broja Ovr-1601/2017 od 20. studenog 2020. Stoga da je bio svjestan da će u slučaju kupnje predmetne nekretnine biti dužan izvršiti uklanjanje otpadnog materijala, da je nekretnina kupljena prema načelu „viđeno-kupljeno“, pa da je kao ovrhovoditelj u ovršnom postupku Ovr-1601/2017 mogao prigovarati procijenjenoj vrijednosti nekretnine, odnosno prigovoriti da se cijena mora umanjiti za troškove zbrinjavanja otpadnog materijala. Nadalje, izjavio je i to da je tužitelj mogao pokrenuti postupak radi ispražnjenja nekretnine od pokretnina tuženika koje se nalaze u zgradi. Predložio je izvesti dokaz uviđajem.

10. Tužitelj je izjavio da pokretnine koje se nalaze u čeličani i na izgrađenom zemljištu smatra vlasništvom tuženika jer te pokretnine nisu bile predmet prodaje u ovršnom postupku Ovr-1601/17 u kojem su se prodavale nekretnine, jer ne predstavljaju pertinenciju nekretnina i jer je tuženik u odnosu na elektrolučnu peć i povezane pokretnine iz čeličane tijekom stečajnog postupka višekratno nedvojbeno i jasno iskazao da se radi o njegovim pokretninama te je prodaja tih pokretnina određena odlukom skupštine vjerovnika tuženika od 27. travnja 2017. Uz to, tuženiku da je naloženo uklanjanje elektrolučne filtarske prašine i troske koje se nalaze na izgrađenom zemljištu rješenjima Državnog inspektorata Republike Hrvatske iz 2014. i 2015., 2020. i 2022. Od 2020., pa da i nakon nastupanja pravomoćnosti rješenja o dosudi tuženik da pokušava ukloniti otpadnu trosku i filtarsku prašinu. To i sve druge okolnosti vezane za sporne pokretnine tuženika da su mu poznate i da su mu bile poznate i u trenutku stjecanja ovih dviju nekretnina u ovršnom postupku Općinskog suda u Splitu jer je stečajni i razlučni vjerovnik tuženika u stečajnom postupku. Međutim, da to ne znači da je kupnjom nekretnina u ovršnom postupku stekao i pokretnine koje se na njima nalaze te da je tuženik obvezan ukloniti otpadni materijal, neovisno o prijenosu prava vlasništva nekretnine.

11. Izjavio je tužitelj da zbog pokretnina koje se nalaze u Čeličani i na Izgrađenom zemljištu ne može koristiti nekretnine, a za što je odgovoran tuženik, "bilo s osnova ugovora o skladištenju, bilo stjecanja bez osnove".

12. Predložio je da sud izvede dokaze čitanjem isprava zapisnika sa skupštine vjerovnika od 27. travnja 2017., oglasa tuženika za prodaju pokretnina od 13. listopada 2017., podneska stečajnog upravitelja tuženika od 14. veljače 2022., oglasa tuženika za prodaju pokretnina od 14. veljače 2022., rješenje Državnog inspektorata Republike Hrvatske od 17. prosinca 2014., 7. siječnja 2015., 16. listopada 2020., 16. kolovoza 2021., rješenja o izvršenju Državnog inspektorata Republike Hrvatske od 28. prosinca 2022., rješenja Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja Republike Hrvatske od 30. kolovoza 2022., tužbe tuženika Upravnom sudu u Splitu protiv rješenja Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja Republike Hrvatske od 19. listopada 2022., presude i rješenja Upravnog suda u Splitu poslovnog broja Usl-2202/22 od 10. veljače 2023.,

žalbe tuženika protiv presude i rješenja Upravnog suda u Splitu poslovnog broja Usl-2202/22 od 8. ožujka 2023., rješenja Visokog upravnog suda Republike Hrvatske posl. br. Usž-1691/23 od 13. srpnja 2023., podnesaka stečajnog upravitelja u stečajnom spisu St-45/15 od 11. lipnja 2021., 11. studenoga 2021., 23. veljače 2022., 8. ožujka 2022., 25. svibnja 2022., 28. veljače 2023. i 14. studenoga 2023., izvješća stečajnog upravitelja u stečajnom postupku Trgovačkog suda u Splitu poslovnog broja. St-45/15 od 10. veljače 2021., 24. svibnja 2021., 29. kolovoza 2021., 19. studenoga 2021., 14. veljače 2022., 22. veljače 2022., 22. veljače 2023., 28. veljače 2023., 11. travnja 2023., 9. studenoga 2023., zapisnika sa skupštine vjerovnika tuženika od 14. lipnja 2022. zaključka o prodaji Općinskog suda u Splitu poslovnog broja Ovr-1601/17 od 20. studenoga 2020., rješenja Općinskog suda u Splitu poslovnog broja Ovr-1601/17 od 24. prosinca 2020. te "uviđajem po vještaku građevinske struke na nekretninama Čeličane i Izgrađenog zemljišta radi utvrđenja da se one zbog spornih pokretnina ne mogu koristiti u gospodarske svrhe".

13. Predmet ovog postupka bio je utvrditi je li zakonit i pravilan platni nalog sadržan u pobijanom rješenju o ovrsi, pa slijedom toga odlučiti i o osnovanosti tužiteljeva zahtjeva da mu tuženik plati naknadu koju ga je pozvao platiti računom 2222/200/34 od 2. studenoga 2023. u iznosu od 350.334,76 EUR.

14. O tužbenom zahtjevu sud je odlučio temeljem rezultata izvedenih dokaza, sadržaja isprava koje su stranke dostavile te iskaza svjedoka Zdravka Kuzmića, prijašnjeg stečajnog upravitelja tuženika i zastupnika po zakonu tužitelja Jure Vukića.

15. Sud nije izveo dokaz uviđajem i vještačenjem. Naime, nije bilo potrebe utvrđivati činjenice koje su tužitelj i tuženik kanili dokazati ovim dokaznim sredstvima, zbog zaključaka suda koji su iznijeti u nastavku.

16. Osim na temelju činjenica utvrđenih iz izvedenih dokaza, sud je odluku donio i na temelju činjenica o kojima među strankama nije bilo spora, a te su:

- da je tužitelj stekao vlasništvo nekretnina označenih kao čest.zem. 4981/6, izgrađeno zemljište, površine 130008 m², upisano u Z.U. 3659, K.O. Kaštel Sućurac te čest.zem. 4995, površine 5920 m², u naravi industrijska zgrada čeličana upisana u Z.U. 3525, K.O. Kaštel Sućurac temeljem rješenja o dosudi koje je Općinski sud u Splitu donio u ovršnom postupku koji se vodio pod poslovnim brojem Ovr-1601/2017
- da su mu te nekretnine predane u posjed kako je određeno zaključkom Općinskog suda u Splitu poslovnog broja Ovr-1601/17 od 1. veljače 2023.
- da se na nekretnini označenoj kao čest.zem. 4981/6, izgrađeno zemljište, površine 130008 m², upisano u Z.U. 3659, K.O. Kaštel Sućurac nalazi otpadna elektrolučna filtarska prašina te otpadna troska
- da je tuženiku 2014. i 2015. rješenjima Državnog inspektorata naređeno uklanjanje otpada, a potom rješenjima o izvršenju od 16. listopada 2020. naloženo rješenja izvršiti odmah po primitku tog rješenja
- da je rješenjem Državnog inspektorata od 16. kolovoza 2021. tuženiku naloženo ukloniti sa lokacije kruga proizvodnog pogona željezare i valjaonice u Kaštel Sućurcu otpadnu elektrolučnu filtarsku prašinu- kruti otpad od obrade plinova koji sadrži opasne tvari, a potom da je rješenjem o izvršenju od 28. travnja 2022. tuženiku ostavljen rok od 60 dana od primitka tog rješenja da postupi prema rješenju

- da je tuženik protiv prethodno spomenutog rješenja podnio žalbu koju je Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja odbilo rješenjem od 30. kolovoza 2022.
- da je nakon toga tuženik pokrenuo upravni spor tražeći da sud donese presudu kojom će poništiti rješenje Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja odbilo rješenjem od 30. kolovoza 2022. i rješenje o izvršenju Državnog inspektorata od 28. travnja 2022. zbog nemogućnosti poduzimanja radnji naloženih rješenjima u nedostatku financijskih sredstava i prethodne odluke tijela stečajnog postupka.
- da se na nekretnini označenoj kao čest.zem. 4995, površine 5920 m², u naravi industrijska zgrada čeličana upisana u Z.U. 3525, K.O. Kaštel Sućurac nalazi elektrolučna peć tuženika

17. Tužitelj je preuzeo posjed gore spomenutih nekretnina, nakon što ih je kupio u ovršnom postupku koji se vodio nad tuženikom. Činjenicu preuzimanja posjeda stranke su pisano utvrdile zapisnikom o posvjedočenju činjenice preuzimanja u posjed nekretnina OU-56/2023. koji je sastavio javni bilježnik u Splitu, Goran Čolak, 24. ožujka 2023.

18. Tužitelj je potom pozivao tuženika da preuzme pokretnine, otpad koji se nalazi na čest.zem. 4981/6, Z.U. 3659 i elektrolučnu peć i druge dijelove postrojenja koje se nalaze na čest.zem. 4995, Z.U. 3525, sve K.O. Kaštel Sućurac. To je vidljivo iz dopisa od 6. travnja 2023. i 8. studenoga 2023. S pozivima tužitelja tadašnji stečajni upravitelj tuženika Zdravko Kuzmić upoznao je stečajne vjerovnike tuženika te je predložio, a sud sazvao skupštinu vjerovnika tuženika na kojoj je trebalo razmotriti i poziv tužitelja da se nekretnine isprazne od pokretnina tuženika. To je vidljivo iz rješenja ovog suda poslovnog broja St-45/2015-776 od 28. studenoga 2023. i podnesaka dostavljenih u spis predmeta St-45/15

19. Zatim je tužitelj pozvao tuženika platiti naknadu u iznosu od 350.334,76 EUR računom broj 2222/200/34 temeljem kojeg je i pokrenuo ovaj postupak.

20. Tim računom tužitelj je pozvao tuženika platiti skladištenje pokretnina na čest.zem. 4981/6 i 4995 u razdoblju od 7. svibnja do 31. listopada 2023.

21. Tuženik račun nije platio, a kao što je prethodno iznijeto, osporio je zahtjev tužitelja da mu plati naknadu iz računa.

22. S obzirom na sve izneseno trebalo je u ovom postupku utvrditi postoji li osnova temeljem koje tužitelj može od tuženika tražiti iznos od 350.334,76 EUR, uvažavajući pritom činjeničnu osnovu iznesenu od tužitelja u korist opravdanja njegova zahtjeva.

23. Prije svega tužitelj tvrdi da je s tuženikom u ugovornom odnosu temeljem ugovora o uskladištenju.

24. Člankom 744. stavkom 1. Zakona o obveznim odnosima (" Narodne novine" broj 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 145/2023., 155/2023., dalje:ZOO) određeno je da se ugovorom o uskladištenju obvezuje skladištar da primi i čuva određenu robu i da poduzima

potrebne ili ugovorene mjere radi njezina očuvanja u određenom stanju te da je preda na zahtjev ostavodavca ili druge ovlaštene osobe, a ostavodavac se obvezuje da mu za to plati određenu naknadu.

25. Kao i svaki drugi ugovor, tako i ugovor o uskladištenju, sukladno članku 247. ZOO-a je sklopljen kad su se ugovorne strane suglasile o bitnim sastojcima ugovora.

26. Prema članku 249. ZOO-a volja za sklapanje ugovora može se izjaviti riječima, uobičajenim znakovima ili drugim ponašanjem iz kojega se sa sigurnošću može zaključiti o njezinu postojanju, sadržaju i identitetu davatelja izjave. Volja za sklapanje ugovora može se izjaviti i pomoću različitih komunikacijskih sredstava. Izjava volje mora biti učinjena slobodno i ozbiljno.

27. Prema članku 265. stavku 1. ZOO-a šutnja ponuđenika ne znači prihvatanje ponude.

28. Sud je izveo dokaz saslušanjem svjedoka Zdravka Kuzmića, stečajnog upravitelja tuženika u vrijeme kada je tužitelj slao dopise tuženiku tražeći da preuzme svoje stvari i zastupnika po zakonu tužitelja. Svjedok Zdravko Kuzmić je izjavio da s tužiteljem nije razgovarao o ugovoru o uskladištenju i da je osporio tražbinu iz računa kojim je traženo plaćanje naknade za skladištenje. Zastupnik po zakonu tužitelja je izjavio da od odgovorne osobe tuženika nije dobio nalog da se sklopi ugovor o uskladištenju, a da je naknada određena u razgovoru s trećima, poslovnim partnerima tužitelja.

29. Prema tome, oni koji su ovlašteni sklopiti ugovor o uskladištenju kao zastupnici stranaka, jasno su iskazali da stranke ugovor sklopile nisu.

30. Stoga treba utvrditi da ugovor o uskladištenju među strankama nije sklopljen, pa tužitelj nema pravo tražiti naknadu za uskladištenje.

31. No tužitelj je tvrdio i to da ima pravo tražiti naknadu temeljem pravila o stjecanju bez osnove, pri tome misleći na pravo po osnovi upotrebe tuđe stvari u smislu članka 1120. ZOO-a. Tim je člankom propisano da vlasnik može zahtijevati, nezavisno od prava na naknadu štete, ili ako nje nema, da mu onaj koji je upotrijebio njegovu stvar u svoju korist, naknadi korist koju je imao od uporabe.

32. U konkurenciji između verzijskog zahtjeva iz članka 1120. ZOO-a po osnovi uporabe tuđe stvari u svoju korist i sporednog zahtjeva za naknadu koristi od stvari od nepoštenog posjednika iz članka 165. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine", broj 91/1996., 68/1998., 137/1999., 22/2000., 73/2000., 129/2000., 114/2001., 79/2006., 141/2006., 146/2008., 38/2009., 153/2009., 143/2012., 152/2014., 81/2015. i 94/2017., dalje: ZV), Vrhovni sud Republike Hrvatske se izjasnio pravnim shvaćanjem zauzetim na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 26. listopada 2009. i 14. studenoga 2013. koje se ustalilo u stabilnoj sudskoj praksi nakon toga (primjerice, odluke broj Rev- 3299/2014-2 od 21. studenoga 2018., Rev-800/2019-2 od 5. prosinca 2023. i dr.), a tiče se upravo pitanja primjene i tumačenja odredbe članka 1120. ZOO (uporaba tuđe stvari u svoju korist) te pitanja primjene i tumačenja odredbe članka 164. stavka 1. i članka 165. stavka 1. ZVDSP (pravni položaj poštenog i nepoštenog posjednika). Ovo pravno shvaćanje

glasi: Ako je određena stvar još uvijek u nepromijenjenom obliku (očuvanog identiteta) u posjedu nevlasnika valja primijeniti odredbe članka 164. stavka 1. i članka 165. stavka 1. ZVDSP, prema kojim odredbama je samo nepošten posjednik dužan naknaditi koristi od uporabe tuđe stvari. Ako je određena stvar uporabljena na način da je promijenila identitet (radi čega nije moguće ili gospodarski nije opravdano vraćanje te stvari), tek u takvoj situaciji valja primijeniti odredbu članka 1120. ZOO, prema kojoj je osoba koja je uporabila tuđu stvar u svoju korist dužna vlasniku naknaditi korist i bez obzira na svoje poštenje odnosno nepoštenje.

33. Prema tome, primjena odredbe članka 1120. ZOO-a moguća je onda kad je stvar na koju se zahtjev posredno odnosi, promijenila svoj identitet što ovdje nije slučaj.

34. Stoga je sud provjerio je li za tužitelja nastalo ovlaštenje tražiti naknadu prema članku 165. ZV-a kojom je propisano da nepošteni posjednik tuđe stvari mora stvar predati vlasniku ili osobi koju taj odredi te naknaditi sve štete koje su na njoj nastale i sve koristi koje je imao za vrijeme svojega posjedovanja, pa i one koje bi stvar dala da ih nije zanemario.

35. Nema spora o tome da je tužitelj vlasnik predmetne nekretnine i da je preuzeo posjed nekretnine, koja činjenica je i pisano utvrđena gore spomenutim zapisnikom koji je sastavio javni bilježnik.

36. No trebalo je razmotriti postoji li kakav odnos tuženika u prema tužiteljevoj stvari, odnosno je li i tuženik u promatranom razdoblju posjednik nekretnine, zbog toga što se njegove pokretnine nalaze na nekretnini tužitelja nakon što je tužitelju predao nekretnine.

37. Prema članku 10. stavcima 1., 2. i 3. ZV-a posjednik stvari je osoba koja ima faktičnu vlast glede neke stvari. Tko svoju faktičnu vlast izvršava osobno ili posredovanjem pomoćnika u posjedovanju neposredni je posjednik. Kad netko stvar posjeduje kao plodouživatelj, založni vjerovnik, zakupoprimac, najmoprimac, čuvar, posudovnik ili u kojem drugom sličnom odnosu u kojemu je prema drugome ovlašten ili obvezan kroz neko vrijeme posjedovati je, onda je posjednik te stvari i taj drugi (posredni posjednik).

38. Tuženik prema stavu ovog suda nije posjednik nekretnine, jer ne stoji ni u kakvom odnosu prema nekretnini iz kojeg bi proizlazila njegova faktična vlast u odnosu na nekretninu. Stoga tužitelj od njega ne može tražiti naknadu za koristi koju bi mogao tražiti od nepoštenog posjednika nekretnine.

39. No činjenica da i nakon predaje nekretnine tužitelju, tuženik nije preuzeo svoje pokretnine s tužiteljevih nekretnina, koja pak činjenica, tako to proizlazi iz iskaza zastupnika po zakonu tužitelja, onemogućava tužitelja u korištenju nekretninama, upućuje na zaključak da tuženik uznemirava tužitelja u izvršavanju vlasničkih ovlaštenja u pogledu predmetnih nekretnina.

40. Propisano je člankom 167. stavcima 1., 2. i 3. ZV-a da vlasnik može, ako ga treća osoba bespravno uznemirava na drugi način, a ne oduzimanjem stvari, i putem suda zahtijevati da to uznemiravanje prestane. Da bi u postupku pred sudom ili drugim nadležnim tijelom vlasnik ostvario svoje pravo iz stavka 1. ovoga članka, vlasnik mora

dokazati da je stvar njegovo vlasništvo i da ga druga osoba uznemirava u izvršavanju njegovih ovlasti u pogledu te stvari; ako ta osoba tvrdi da ima pravo poduzimati ono što uznemirava vlasnika stvari, na njoj je da to dokaže. Kad je uznemiravanjem iz stavka 1. ovoga članka prouzročena šteta, vlasnik ima pravo zahtijevati naknadu štete po općim pravilima o naknadi štete.

41. Tužitelj je između ostalog među činjenicama na kojima temelji svoj zahtjev istaknuo da zbog pokretnina koje se nalaze u Čeličani i Izgrađenom zemljištu ne može koristiti te nekretnine. No tužitelj nije tvrdio da mu je nastala šteta u tužbom označenom iznosu zbog te činjenice, već je zastupnik po zakonu tužitelja u iskazu izjavio da zbog pokretnina tuženika koje se nalaze i zauzimaju pretežiti dio površine tužiteljeve nekretnine tužitelj ne može realizirati poslovne planove. Zastupnik po zakonu tužitelja je kazao da je tužitelj poslovao s tuženikom i da je u tom poslovanju nastao velik dug. Kasnije u stečaju tuženika da je tužitelj stekao predmetne nekretnine radi namirenja prethodno nastalog duga. U početku da je tužitelj namjeravao nastaviti poslovanje, no s obzirom na stanje na tržištu da je odustao od te ideje i prihvatio ideju da se predmetna nekretnina prenamijeni u stambeno-poslovnu, a do realizacije toga da se koristi kao skladište koje bi se davalo trećima u zakup. Međutim, da se ništa od toga nije uspjelo realizirati upravo zbog pokretnina tuženika koje se nalaze i zauzimaju pretežiti dio površine tužiteljeve nekretnine. Iznos naknade iz predmetnog računa da je određen temeljem razgovora s poslovnim partnerima, odnosno na temelju cijene koju bi tužitelj mogao dobiti da je trećima davao nekretninu na korištenje, kao i uvažavanjem oglašanih zakupnina za slične nekretnine na toj lokaciji.

42. Analizom ovog iskaza ne može se zaključiti o postojanju pretpostavki nastanka odnosa odgovornosti za štetu. Naime, kada je riječ o neostvarenju dobitka uzrokovanog protupravnom radnjom štetnika, riječ je o izmakloj koristi.

43. Prema članku 1089. stavku 3. ZOO-a izmakla korist je dobitak koji se mogao osnovano očekivati prema redovitom tijeku stvari ili prema posebnim okolnostima, a čije je ostvarenje spriječeno štetnikovom radnjom ili propuštanjem.

44. Za naknadu izmakle koristi nije dovoljno samo subjektivno predviđanje i očekivanje koristi od strane tužitelja, već i objektivna vjerojatnost da bi tužitelj doista i ostvario tu korist. Izmakla korist predstavlja budući dio imovine, prihod koji bi oštećenik nekom dozvoljenom djelatnošću bio postigao da u tome nije onemogućen upravo štetnom radnjom štetnika. Dokazivanje tih činjenica je na tužitelju, Naime, nije dovoljno da se radi o mogućnosti ostvarivanja dobitka, već se mora raditi o dobitku koji bi se prema redovnom tijeku stvari ili prema posebnim okolnostima mogao osnovano očekivati. Za nastanak izmakle dobiti potrebno je dokazati da je tužitelj imao ugovorene poslove ili barem konkretne ponude vezane za predmetnu nekretninu, a što nije učinio. Iz navedenog ne može se zaključiti niti o postojanju odgovornosti za štetu jer nema dokaza da je postojala objektivna vjerojatnost ostvarenja koristi od nekretnine.

45. Zaključiti je da sud u ovoj parnici nije utvrdio postojanje osnove temeljem koje bi tuženik bio dužan tužitelju platiti 350.334,76 EUR sa zateznim kamatama.

46. Stoga je tužbeni zahtjev trebalo odbiti i sukladno članku 451. stavku 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/1991., 91/1992., 58/1993., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 02/2007., 84/2008., 96/2008., 123/2008.,

57/2011., 148/2011., 25/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022., 114/2022., 155/2023., 146/2025. dalje: ZPP) ukinuti platni nalog sadržan u pobijanom rješenju o ovrsi.

47. Odluka o troškovima postupka temelji se na članku 154. stavku 1. ZPP-a, te članku 155. ZPP-a, kao i odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/2023., 107/2025., dalje: Tarifa). Tuženik je u cijelosti uspio u ovom postupku, pa mu je tužitelj dužan naknaditi troškove postupka koji su bili potrebni za njegovo vođenje.

48. Sud je priznao tuženiku kao potrebne, troškove sastava podneska od 15. siječnja 2025. po punomoćniku odvjetniku u iznosu od 5.270,00 EUR (Tbr. 8. 1. Tarife), trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu koje je održano 27. siječnja 2025. u iznosu od 100,00 EUR (Tbr. 9. 5. Tarife), trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu koje je održano 26. ožujka 2025. u iznosu od 100,00 EUR (Tbr. 9. 5. Tarife), trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu koje je održano 26. lipnja 2025. u iznosu od 5.270,00 EUR (Tbr. 9. 1. Tarife), trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu koje je održano 2. rujna 2025. u iznosu od 5.270,00 EUR (Tbr. 9. 1. Tarife) te trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu koje je održano 12. svibnja 2026. u iznosu od 5.270,00 EUR (Tbr. 9. 1. Tarife).

49. Sud je prihvatio zahtjev tuženika da mu tužitelj naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 21.280,00 EUR.

50. Sud je odbio zahtjev tuženika da mu tužitelj naknadi trošak zastupanja na ročištu 7. listopada 2024. u iznosu od 5.270,00 EUR, kao i na ročištu 4. studenoga 2024. u iznosu od 5.270,00 EUR jer ta ročišta nisu održana. Potom sud je odbio više traženi trošak zastupanja na ročištu 27. siječnja 2025. u iznosu od 5.170,00 EUR, kao i na ročištu 26. ožujka 2025. u iznosu od 5.170,00 EUR jer su ta ročišta odgođena prije početka raspravljanja. Sud je odbio i zahtjev tuženika da mu tužitelj naknadi trošak sastava prigovora protiv rješenja o ovrsi u iznosu od 5.270,00 EUR je prigovor nije sastavio punomoćnik odvjetnik. Dakle sud je odbio zahtjev tuženika da mu tužitelj naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 26.150,00 EUR.

U Splitu 30. lipnja 2026.

Sudac
Ana Misir Šarić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude i rješenja stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (za stranku koja je bila uredno obaviještena o tom ročištu) odnosno od dana dostave prijepisa presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o tom ročištu). Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Splitu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA:

- Ante Glamuzina, odvjetnik,
- Marko Udiljak, odvjetnik,
- u spis

Broj zapisa: **9-3088a-1a7f1**

Kontrolni broj: **07a6a-33bbf-8b2f6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=ANA MISIR ŠARIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.